

У страдању с' не боје зла:
Спасу су свагда живит' жељни.

5. Крст Господњи сви носе радо,
Мали је терет њима он;
Крст удаљује понос, висост,
Лењости не да места к' том:
Па ако каткад тешко тишти,
Поглед вере подигну сви
Тамо к' Спасу, својој глави,
И узму опет крст носити.

6. Радосни тако, утешени
Хитимо наш продужит' пут;
Спас нас одгаја у милости,
Снажи нас реч'ју својом свуд.
Па нека још ту сузе теку,
Крста су сузе слатке, знам;
Јер из љубави раја нам
Тече утеха кроз вечност сву.

65. ЈЕДИНО ЈЕ ОД ПОТРЕБЕ

1. { Је - ди - но је од по - тре - бе,
На - у - чи ме то по - зна - ти.

Ах, Го - спо - де, Ту и там'! } Под
Све је дру - го те - рет сам. }

ко - јим се ср - це и бо - ри и

му - чи, За - до - вољ - ства ни - кад не

мож' да по - лу - чи. Сте - чем ли то

јед - но сре - тан ли ћу бит'. О - но ће нам

2. Душо, ако ово желиш,
 Не тражи код света тог;
 Изостави све земаљско,
 Ишти царства небесног;
 Где се Бог с' човештвом у једно сједиња,
 Где се савршена сва пуност открива,
 Дјел је то најбољи и најпречи там',
 Ту је све и сва, мило спасење нам'.

3. Тако тежи жеља моја,
 Мили Спасе, за Тобом!
 Дај ми, да се Тебе држим,
 Веран да Ти будем к' том!
 Кол'ко год их има, што Те се одричу,
 Мени само с' Тобом све радости ничу;
 Јер је слово Твоје и живот и Дух,
 Њему ја ћу увек мој приклањат' слух.

4. Све мудрости цела пуност
 У Теби је скривена!
 Дај ми, нек је моја воља
 Теби у свем' покорна;
 Нек у мен' понизност и простота влада,
 Небесној мудрости нек ме воде свагда!
 Кад Исуса познам, што у слави сја,
 Савршено мудар назваћу се ја.